

Memòria de la intervenció
arqueològica al carrer Pelai, 24
Barcelona (Barcelonès)

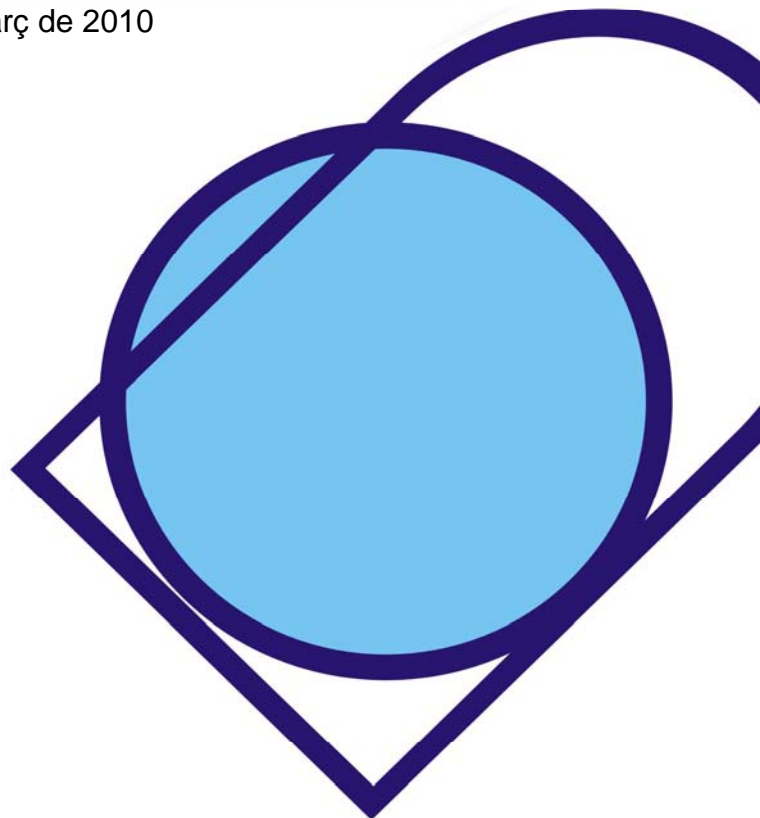
Codi: 033/10

Dates de la intervenció: 11-12 de març de 2010

Autora:

Isabel Pereira Hernández

Data de lliurament: octubre de 2011

INDEX

1. Introducció.....	2
2. Situació geogràfica.....	3
3. Context històric.....	5
4. Antecedents arqueològics.....	7
5. Metodologia.....	10
6. Treballs realitzats i resultats obtinguts.....	11
7. Conclusions.....	14
Bibliografia.....	15
Planimetria.....	17
Inventari d'unitats estratigràfiques.....	18
Inventari fotogràfic.....	19

1.INTRODUCCIÓ

Aquesta memòria fa referència als treballs arqueològics realitzats al carrer Pelai, 24, en el districte de Ciutat Vella de la ciutat de Barcelona (Barcelonès).

Els treballs realitzats es varen efectuar entre els dies 11 i 12 de març del 2010, sota la direcció de l'arqueòloga Isabel Pereira Hernández (CODEX-ARQUEOLOGIA I PATRIMONI), d'acord amb la corresponent resolució dictada pel Director General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya, la qual autoritzava la intervenció arqueològica entre els dies 4 i 12 de març de 2010.

Els treballs han estat encarregats per "Fomento de Construcciones y Contratas", i el motiu del control arqueològic ve donat perquè l'Unitat Operativa de Sanejament de l'Ajuntament de Barcelona havia de realitzar una rasa per a la construcció d'un clavegueró que havia de connectar la finca número 24 del carrer Pelai amb la xarxa de clavegueram.

L'indret es troba situat en una Zona d'Interès Arqueològic i d'alt valor històric i arqueològic ja que és un sector que es troba situat a l'interior de la muralla medieval i el carrer Pelai coincideix amb l'antic traçat de la muralla del segle XIV-XV, construïda durant l'època de Pere III el Cerimoniós.

El codi de la intervenció donat pel Servei d'Arqueologia Urbana del Museu d'Història de Barcelona, és el 033/10.

2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA

L'indret afectat es troba en l'espai conegut, geològicament, com a esglaió de Barcelona.

La ciutat de Barcelona s'emplaça, des d'un punt de vista geològic, al Pla de Barcelona, el qual constitueix una plana litoral d'una superfície aproximada de 170 km². Aquest Pla comprèn les formacions quaternàries que s'estenen des del mar fins al canvi de pendent en contacte amb la Serralada Litoral, i que limiten al sud-oest pel massís del Garraf i al nord-est pel turó de Montgat.

Topogràficament, al Pla de Barcelona poden distingir-se dues grans unitats: la Serralada Litoral i el Pla. La Serralada Litoral separada pels rius Besòs i Llobregat presenta tres sectors ben diferenciats, com són la Serra de Collserola, que assoleix la seva màxima elevació al cim del Tibidabo (512 m.) i localitzada entre els rius Besòs i Llobregat; la Serra de Marina, que s'estén al nord del riu Besòs; i al sud del riu Llobregat s'aixeca el massís del Garraf.

El Pla s'estén entre els contraforts de la Serralada Litoral i el mar, formant una plana ampla d'escàs pendent. Aquí es localitzen les planes deltaïques dels rius Besòs i Llobregat, a més de distingir una alineació de petits turons arran de mar. Entre aquestes petites elevacions destaca com a punt més elevat la muntanya de Montjuïc (173 m.) al sector interfluvial, així com el *Mons Taber* i altres elevacions.

Al Pla de Barcelona poden distingir-se diverses grans unitats geològiques: paleozoic, secundari, terciari i quaternari. Entre els materials paleozoics afloren les pissarres a la serra de Collserola i al sud del riu Llobregat. Els materials triàsics (secundaris) es concentren principalment en la línia de turons que limita pel nord-est el Pla de Barcelona, a més del massís del Garraf. Els materials terciaris es corresponen a les formacions de Montjuïc i a la serra

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer Pelai, 24,
Barcelona (Barcelonès)

d'en Mena, a més del turó de Montgat. I finalment, sobre el substrat rocós s'assenten els sediments quaternaris que caracteritzen el Pla de Barcelona.

L'indret on s'ha dut a terme la intervenció arqueològica es troba en la vorera d'entrada a la finca número 24 del carrer Pelai, en el districte de Ciutat Vella de la ciutat de Barcelona (Barcelonès).

Les coordenades UTM son X:431785.13 m, Y:458184.36 m

Vista N-S de la finca número 24 del carrer Pelai, amb la rasa a l'esquerra de la imatge

3. CONTEXT HISTÒRIC

Abans de la construcció de la muralla del segle XIV, les notícies històriques ens parlen d'aquesta zona com un destacat espai rural al servei de la ciutat. Horts, vinyes i camins que menaven cap a la ciutat, configuraven un paisatge ben definit on s'hi començaren a construir diversos convents i hospitals. El desenvolupament urbà d'aquest espai durant el segle XIV va comportar que cap a meitat del segle XIV s'iniciés la construcció d'una muralla que tanqués el que actualment coneixem com a Raval. La construcció d'un recinte emmurallat es va realitzar amb la intenció de protegir, en cas de setge, un espai que aportava a la ciutat recursos alimentaris de primer ordre (DD.AA, 1992). El perímetre total d'aquest recinte emmurallat era d'uns 6.250 m, amb una alçada de 23 m, 29 m per a les torres i amb un passadís de 30 pams entre el mur i les cases adossades.

La zona que ens ocupa queda inserida dins el tram que s'estenia des de Canaletes fins al final de l'actual carrer Tallers. En aquest punt es situava l'anomenat Portal d'en Godai, Riera, Tallers o Bon Any. Des d'aquí sortia l'antic camí a Esplugues, i coronava el Portal un escut del gremi de terrissers, gremi que treballava en aquest sector de la ciutat. A l'actual Plaça Universitat la línia de muralla, just a l'extrem del carrer Tallers prenia un sortint amb forma de proa.

Des d'aquest punt, el recinte emmurallat s'enfilava fins al Portal de St. Antoni, flanquejat per dues torres de planta poligonal (St. Urbà i St. Ivó) que s'acabaren de construir vers el 1377. S'ha d'esmentar que aquest portal fou durant molt de temps la porta triomfal d'entrada a la ciutat. Aquesta visió estàtica, de monumentalitat i de prestigi va ser, a més d'una utilització pràctica com a dic i col·lector de les aigües de les rieres que envoltaven el pla de Barcelona, la raó de ser d'una construcció per l'època tan imponent.

La documentació escrita parla de la construcció d'una verdesca (torre de fusta), que a principis del segle XV fou substituïda per la construcció definitiva en pedra, que en aquest tram era defensada per diferents torres (St. Francesc, Sta. Agnès, Sta. Cília, Sta. Llúcia, Sta. Gràcia, Sta. Anna i Sta. Fe) (Fàbregas, 2000).

Finalment aquest recinte va restar sense canvis aparents i delimitant un àmbit urbà ben definit fins el segle XVIII. Només pateix reformes puntuals, provocades per la utilització al llarg del temps de l'artilleria i de noves tècniques d'assalt a les ciutats. Un exemple d'això, proper a més a més a la zona que ens ocupa, és la construcció al 1697 del baluard de Tallers.

La pressió demogràfica, provocada per la industrialització de la zona i el creixement natural de la ciutat, va intensificar la necessitat d'enderrocar les muralles que estrenyien l'expansió urbana de Barcelona (Garcia Espuche, 1986). Així, el 1856 una reial ordre va donar pas a l'enderroc de les muralles, i els terrenys que hi ocupava van passar a mans de l'estat, engegant a partir d'aquí un projecte de reordenació urbanística. El 1859 Ildelfons Cerdà va acabar guanyant el concurs de projectes d'eixample convocat pel Ministeri de Foment, i tota la zona exterior a les muralles va iniciar una frenètica dinàmica constructiva d'immobles.

4. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS

L'any 2000 es va realitzar una intervenció arqueològica en el mateix carrer Pelai, posant al descobert un tram i una torre circular de la muralla de Pere el Cerimoniós, construïda durant la segona meitat del segle XIV (Fàbregas, 2000). D'aquesta intervenció es van poder extreure unes primeres dades relacionades amb la muralla, que es van confirmar posteriorment amb altres intervencions.

D'altra banda, altres intervencions arqueològiques ens ofereixen dades sobre la muralla que tancava el barri del Raval. L'any 1994 les obres de remodelació de l'estació i de la línia del Ferrocarril Metropolità de Barcelona a la Plaça Universitat, van possibilitar la realització d'una excavació arqueològica que va posar al descobert el baluard de Tallers, construït l'any 1697 (Bacaria, 1994).

Dins de la mateixa àrea de la ciutat destaquem la intervenció de l'any 1999 dirigida per l'arqueòloga Núria Miró i Alaix (Gera) a la Ronda de Sant Antoni 32-34. Aquesta va posar al descobert diferents estructures relacionades, possiblement, amb la muralla del segle XIV. D'aquesta intervenció no es va extreure informació relacionada amb el baluard de Sant Antoni ni del seu sistema defensiu.

Altres intervencions arqueològiques en punts més allunyats ens ofereixen dades sobre la muralla que tancava el barri del Raval. A la Ronda Sant Pau, entre juliol i setembre del 2000, Jordina Sales documentà un tram de 16 m de la muralla i una torre adossada. La muralla, construïda amb carreus de pedra sorrenca de Montjuïc, presentava una amplada de 2,20 m i comptava amb una estructura atalussada.

Entre agost i novembre de 2001, els arqueòlegs Iñaki Moreno Expósito i Laura Suau Lleal, documentaren al carrer de Sant Pau i Ronda Sant Pau un tram de la muralla medieval del segle XIV, obrat amb pedra i morter de calç blanc amb una amplada d'uns 2 m.

Altres intervencions al mateix carrer Pelai l'any 2001, durant les obres de construcció d'un ascensor, deixaren al descobert un altre tram de la muralla construïda al segle XIV. En concret, el primer tram construït de l'anomenat tercer recinte emmurallat de Barcelona, que encerclava el que actualment es coneix com a barri del Raval. També es va documentar part del que seria una torre circular, trobant-nos, possiblement, davant d'una de les portes d'entrada a la ciutat, en concret, de l'anomenat portal de Canaletes o d'Isabel II (Artigues, P.LL.; Caballero, M., 2002).

L'any 2006 es va realitzar una intervenció al número 58 del carrer Pelai, a uns 10 m de la muralla medieval i a una cota de 3 metres per sota el nivell del carrer. Es va poder documentar un mur amortitzat al segle XV i un pou i dues estructures de planta circular que podrien correspondre a dos dipòsits amortitzats entre els segles XVII-XVIII. La poca afectació de l'obra sobre el subsòl no va permetre de continuar la intervenció i es va deixar aquest espai en reserva arqueològica (Garcia Díez, 2006).¹

L'any 2007 es va realitzar una intervenció al número 48 del carrer Pelai on es va documentar la zona de treball d'un forn datat entre els segles XVI i XVII (a falta dels resultats finals). En un dels murs laterals hi havia els encaixos per a una escala d'accés a aquesta avantcambra del forn. La cambra de combustió del forn s'obria en un espai que no estava afectat per l'obra. No es va poder exhaurir l'estratigrafia per qüestions de seguretat en tractar-se d'un

¹ GARCIA DÍEZ, R. (2006), "Balanz anual de l'activitat arqueològica a la ciutat: Carrer Pelai, 58" a *QUARHIS*, Època II, Núm.3 (2007), pp.206.

espai molt reduït, amb estructures de la finca actual molt properes a la zona d'intervenció (Giner Puga, 2007).²

També l'any 2007 es va realitzar una intervenció al mercat de Sant Antoni i carrer Manso on es documentaren un conjunt d'estructures relacionades amb la construcció del baluard de Sant Antoni al segle XVII, com un tram del mur o escarpa de la cara nord (o costat que convergeix per formar el vèrtex extrem del pentàgon); estructures que pertanyien a àmbits situats a l'interior del baluard; el terraplè o farciment de terra que omplia les cares i flancs del baluard i, finalment, algunes restes que podrien correspondre a estructures defensives més avançades, és a dir, la contraescarpa (Hinojo, 2007).

Posteriorment, l'any 2009, altre intervenció al mercat de Sant Antoni va deixar al descobert evidències de la construcció del baluard de Sant Antoni, així com la resta d'elements que configuren el sistema defensiu (el vall o fossat, contraescarpa, camí cobert i esplanada o glacis). El moment constructiu d'aquest es situa a mitjan segle XVII, i més concretament, segons la documentació històrica, l'any 1647(Hinojo, 2009).

² GINER PUGA, V. (2007), "Balanz anual de l'activitat arqueològica a la ciutat: Carrer Pelai, 48 "a *QUARHIS*, Època II, Núm.3 (2007), pp.206.

5. METODOLOGIA

El projecte d'intervenció arqueològica preveia el seguiment arqueològic de l'obertura de la rasa i, en el moment que apareguessin restes arqueològiques, l'excavació acurada i metòdica d'aquestes; en aquest cas, la rasa ha donat un resultat negatiu quant a la documentació de restes arqueològiques.

Els estrats que s'han trobat han estat enregistrats segons el mètode proposat per E.C.Harris i A. Carandini, a partir de la identificació de les diferents Unitats Estratigràfiques i la seva documentació gràfica. L'única rasa realitzada ha estat numerada com a "Rasa 100" i els nivells documentats durant la present intervenció han estat numerats de forma correlativa (101, 102, 103,...).

El registre planimètric ha consistit en la realització d'una planta de situació de la intervenció, una planta de situació de la rasa i la secció de la rasa a escala 1:20. La situació de la rasa s'ha realitzat a partir de la planimetria proporcionada pel Museu d'Història de Barcelona i l'ICC. Pel que fa a la documentació fotogràfica hem utilitzat el format digital.

Amb l'objectiu d'homogeneïtzar les dades obtingudes, s'utilitza un sistema de base de dades basat en el programa FileMaker, on s'inclou en cada fitxa els respectius apartats de descripció, documentació i relacions estratigràfiques.

La rasa s'ha realitzat de forma manual i mecànica (utilitzant el martell pneumàtic en el cas del paviment actual i el formigó) tant per les característiques del indret com per les dimensions de la rasa. L'equip de treball ha estat format per una arqueòloga i 2 peons encarregats de les obres (de la Unitat Operativa de Sanejament de l'Ajuntament).

6. TREBALLS REALITZATS I RESULTATS OBTINGUTS

Els treballs han consistit en la realització d'una rasa que connecta l'entrada a la finca número 24 del carrer Pelai amb la claveguera principal que transcorre longitudinal al carrer Pelai i pel mig de la calçada, a 10 m del immoble, donant un resultat negatiu quant a la documentació de restes arqueològiques.

Les directrius a seguir en aquesta intervenció han estat donades pel Servei d'Arqueologia Urbana del Museu d'Història de Barcelona. A continuació passem a descriure els resultats obtinguts.

RASA 100

La rasa té una orientació S-N i les seves dimensions són de 0,60 m d'amplada, 1'40 m de llargada a la vista i 8 metres de mina (excavació subterrània), amb una potencia de 3'80 m (finalitza a una cota de 15'20 metres sobre el nivell del mar).

La rasa s'inicia transversal a la vorera i a 3'40 m de la finca. La metodologia emprada ha consistit en la realització d'una rasa en la vorera a 3'40 m de la finca, amb unes dimensions de 1'40 de llargada per 0'60 m d'amplada i 3'80 m de profunditat (profunditat en la que es troba l'antiga claveguera a reemplaçar) i a partir d'aquí minar (excavació subterrània) vers la finca en direcció N-S (3'4 m de mina) i vers la claveguera principal en direcció S-N (5 m de mina vers la calçada principal).

Un cop estreta l'actual pavimentació de la vorera i la seva preparació trobem varis serveis, alguns en ús i d'altres fora de servei. Es documenten terres barrejades i serveis moderns fins a 1'5 m de profunditat (ue 101). Per sota d'aquesta unitat estratigràfica i fins els 3'35 metres es documenta una gran

anivellació formada per tres paquets de terres diferents, identificats amb una única unitat estratigràfica (ue 102): el primer i de 0.70 m de potència es tracta de terra marró clar, turturà, aquest estrat cobreix unes argiles de color marró fosc de 0.90 m de potència on es documenta alguna ceràmica vidriada. Sota d'aquest es localitza un estrat d'argiles no tan fosques de 0'35 m de potència.

Aquestes terres que formen aquesta gran anivellació (ue 102) es documentaven dipositats de manera molt regular i horitzontal, amb terres bastant netes, segurament resultat de les diferents anivellacions del carrer.

Vista S-N de la rasa amb diferents serveis per sota l'actual vorera

Vista S-N de la rasa amb diferents serveis en la paret N

Per últim i a partir dels 3'35 metres i fins la cota de finalització de la rasa (3'80 m) es va documentar en la cantonada NO un estrat sorrenc de color marró-gris amb acumulació de maons cremats i ceràmica vidriada (ue 103) que cobria un estrat d'argiles marró també amb material constructiu i algun fragment de ceràmica vidriada (ue 104).

A 3'80 m i en la paret Est de la rasa es documentava l'antiga claveguera a reparar, molt precària i amb moltes pèrdues d'aigua, com es pot observar en les imatges, l'últim mig metre de rasa excavat era molt humit i barrejat amb terres negres residuals.

Vista zenital de la rasa amb l'estratigrafia de la paret oest

Vista zenital de la rasa als 3'80 m de potència, amb terres molt humides

A partir dels 3'80 m de profunditat la rasa discorria de manera soterrada vers el N i el S. Per tant, el control i seguiment arqueològic es va fer impossible en els 8 metres soterrats.

7. CONCLUSIONS

El seguiment arqueològic de les obres de construcció d'un clavegueró que havia de connectar la finca número 24 del carrer Pelai amb la xarxa principal de clavegueram ha donat un resultat negatiu quant a la documentació de restes arqueològiques.

Els treballs a realitzar consistien, segons el "Projecte d'Intervenció Arqueològica" del Museu d'Història de Barcelona, en el seguiment arqueològic de l'obertura de la rasa.

Aquest seguiment arqueològic ha donat com a resultats l'existència d'alguns serveis contemporanis documentats en el primer metre i mig de potència de la rasa que impossibilitaven la conservació de restes arqueològiques.

Per sota es documenten varis paquets de terres compactades amb algun fragment de ceràmica vidriada que semblen ser el resultat de les diferents anivellacions del carrer Pelai.

Per últim, als 3'35 metres de profunditat (ue 103 i 104) s'ha documentat estratigrafia amb ceràmica vidriada i acumulació de material constructiu. Val a dir, però, que es tracta d'un estrat documentat només en la cantonada NO de la rasa i amb poca potència (0'40 m màxim) i que per la cota a la que es va documentar va ser impossible una documentació més acurada.

A partir dels 3'80 m de profunditat s'ha iniciat la rasa subterrània de manera manual i d'uns 8 m de llargada de la qual no s'ha pogut realitzar el seguiment arqueològic.

Així doncs no hem documentat cap tipus d'estructura arqueològica que es pugui relacionar amb la muralla medieval, amb el barri de terrissaires del carrer Tallers o amb altres restes arqueològiques documentades al carrer Pelai.

L'estratigrafia documentada sembla ser resultat de les diferents anivellacions del carrer Pelai al llarg del temps.

BIBLIOGRAFIA

- ARTIGUES CONESA, P.LL.; CABALLERO CRUELLES, M. (2002): *Memòria del seguiment arqueològic de la construcció d'un ascensor d'accés als Ferrocarrils de la Generalitat a la Plaça Universitat de Barcelona*. Inèdit.
- BACARIA MARTÚS, A. (1994): Informe-memòria del seguiment arqueològic de la Plaça Universitat de Barcelona. Inèdit.
- DD.AA. (1999): *La Barcelona Gòtica*, editat pel Museu d'Història de la Ciutat, l'Ajuntament de Barcelona i l'institut de Cultura de Barcelona.
- FÀBREGAS I ESPADALER, M. (2000): *Memòria de l'excavació arqueològica d'urgència al carrer Pelai (Barcelona, Barcelonès)*. Inèdit
- GARCIA ESPUCHE, A.; GUÀRDIA BASSOLS, M.(1986): *Espai i societat a la Barcelona preindustrial*, Barcelonal.
- GARCIA DÍEZ, R. (2006), "Balanz anual de l'activitat arqueològica a la ciutat: Carrer Pelai, 58 "a *QUARHIS*, Època II, Núm.3 (2007), pp.206.
- GINER PUGA, V. (2007), "Balanz anual de l'activitat arqueològica a la ciutat: Carrer Pelai, 48 "a *QUARHIS*, Època II, Núm.3 (2007), pp.206.
- HARRIS, E.C. (1991): *Principios de estratigrafía arqueológica*. Barcelona.
- HINOJO, E. (2009): *Memòria de la intervenció arqueològica al Mercat de Sant Antoni (c/ Comte d'Urgell, 1b, c/ de Manso, 55-57) de la ciutat de Barcelona (Barcelonès)*. Inèdit.

-MIRÓ I ALAIX, N. (1999): *Memòria de la intervenció arqueològica duta a terme a la ronda Sant Antoni 32-34 de Barcelona*. Arxiu Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya. Àrea de Coneixement i Recerca.

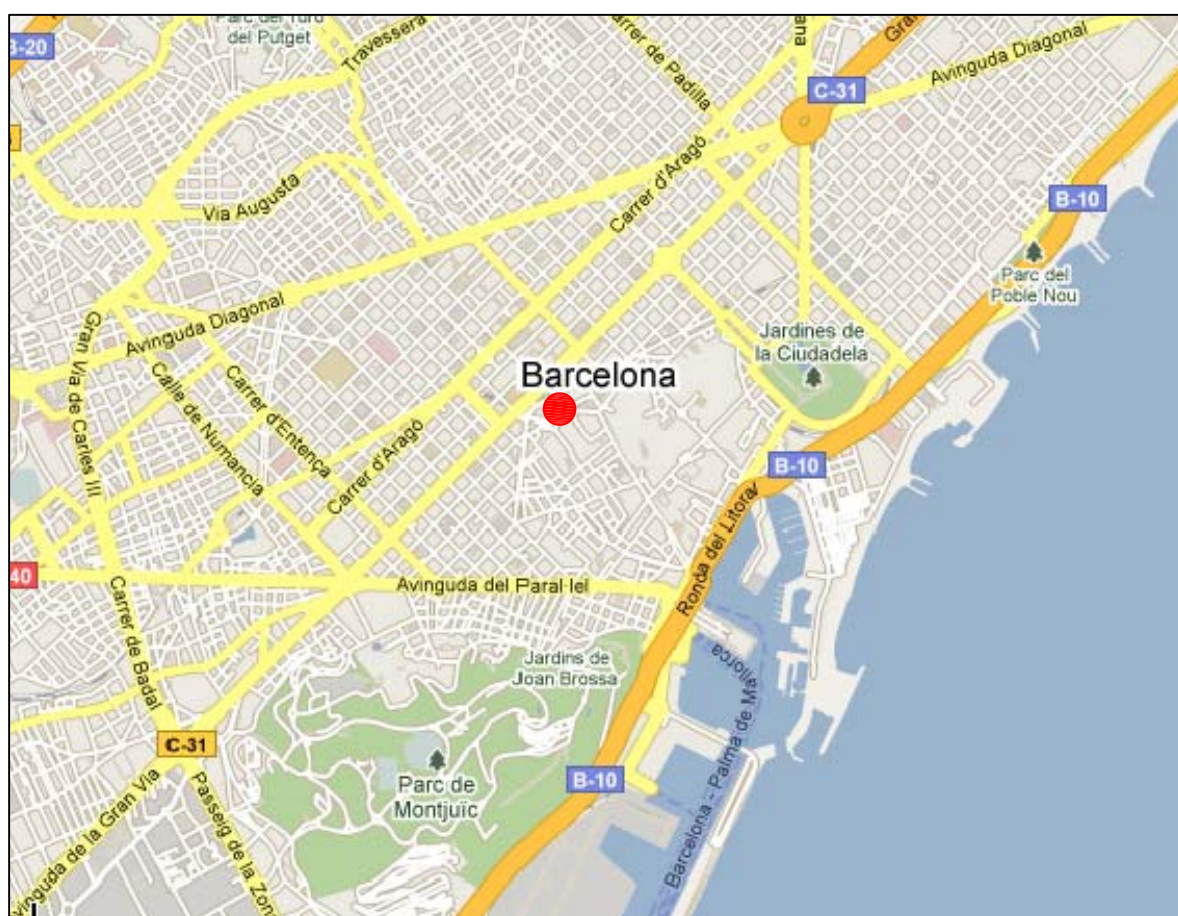
-MORENO, I. i SUAU, L. (2001): *Memòria del seguiment arqueològic efectuat al carrer St. Pau, ronda St. Pau*. Arxiu Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya. Àrea de Coneixement i Recerca.

-SOBREQUES, J. (dir.)(1991): *Història de Barcelona. Vol. III, segles XIV-XV*. Editat per l'Ajuntament de Barcelona i l'Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

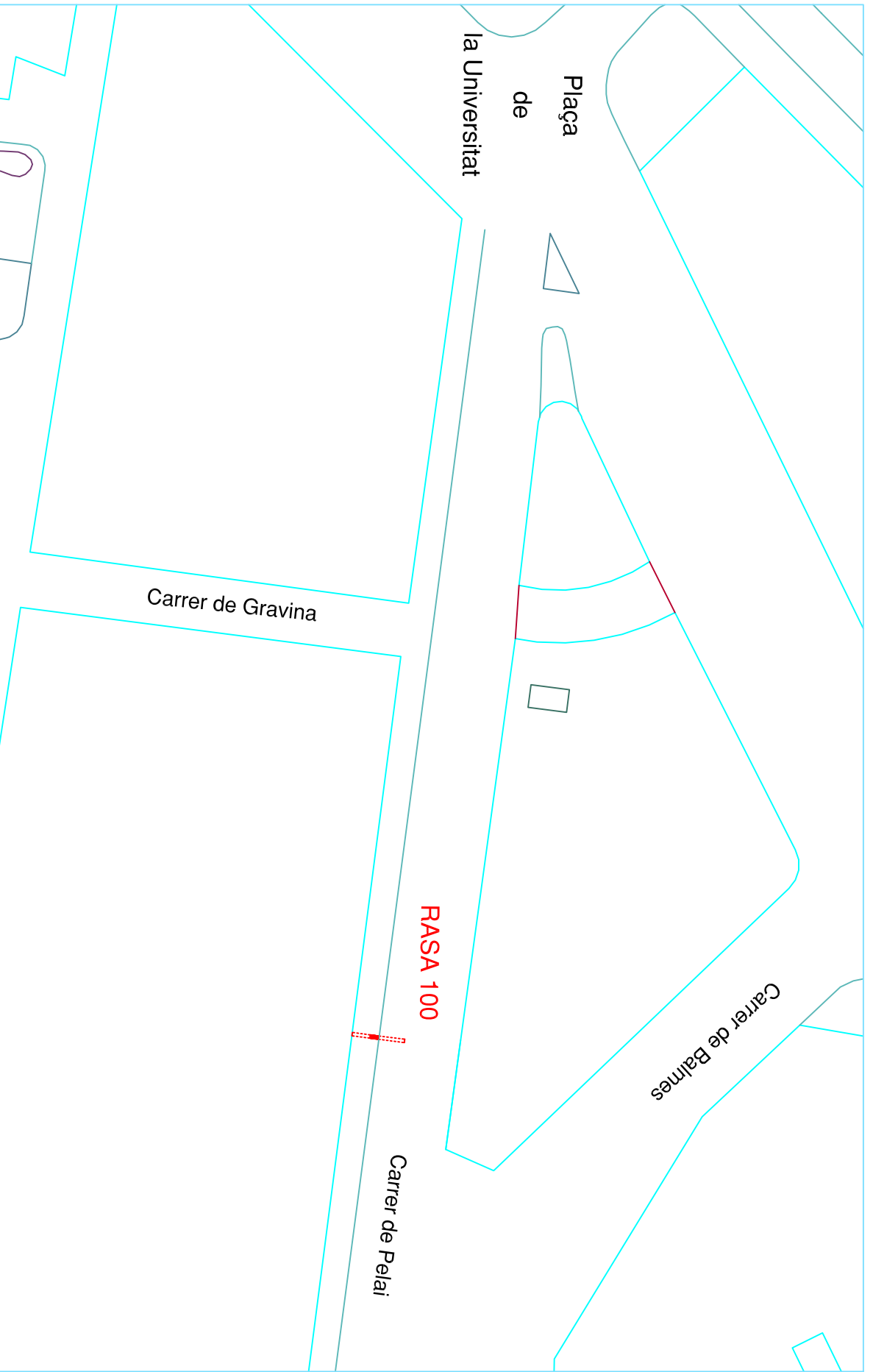
-SOBREQUÉS, J. (dir.)(1991): *Història de Barcelona. Vol. II*, Editat per l'Ajuntament de Barcelona i l'Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

PLANIMETRIA

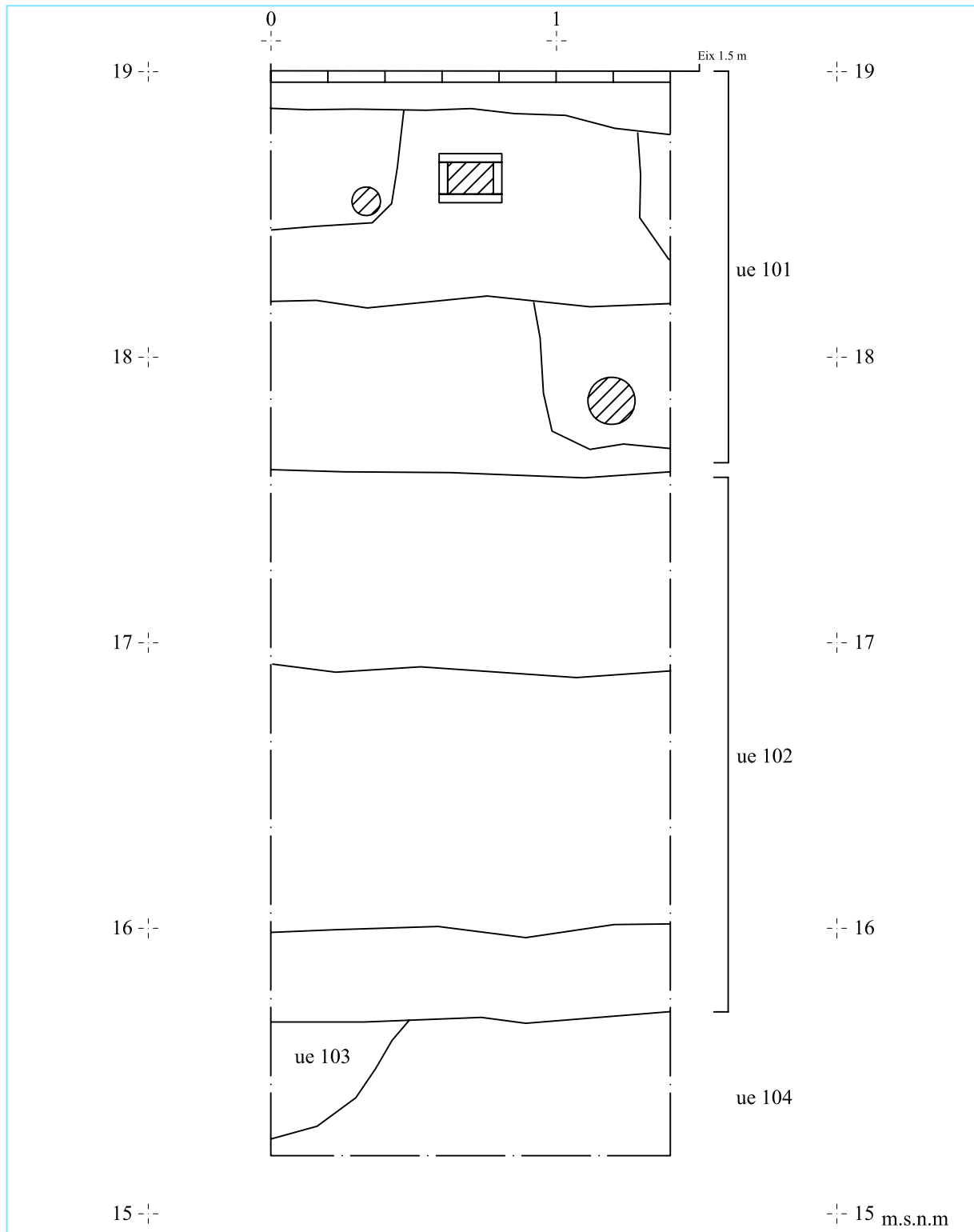
1. Situació de la intervenció, s/e
2. Situació de la rasa, 1:1000
3. Secció rasa 100, 1:20

	INTERVENCIÓ	NOM DEL PLÀNOL	Núm.
	C/Pelai, 24. Barcelona (Barcelonès) Codi: 033/10	Situació intervenció	1
DIN A4 Escala: s/e		Data: març 2010	

 OCODEX ARQUEOLOGIA I PATRIMONI	INTERVENCIÓ		Núm.
	Carrer Pelai, 24. Barcelona (Barcelonès) Codi: 033/10		
DIN A4 Escala: s/e			Data: març 2010
			2

	INTERVENCIÓ		NOM DEL PLÀNOL	Núm.
	Carrer Pelai, 24. Barcelona (Barcelonès) Codi: 033/10			
DIN A4	Escala: 1:20		Data: març 2010	3

INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Definició UE		Textura		Composició		Sector		101	
Estrat				Geològica				Foto. Plan.	
		Color		Orgànica		Zona			
				Artificial					
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació			
Cobreix a 102		Cobert per		Interpretació					
Farceix a		Farcit per		Paviment i serveis contemporanis					
Talla a		Tallat per		Observacions					
Es recolza en		Se li recolza		Conjunt d'estratigrafia contemporània, amb diferents serveis					
Es lliura		Se li lliura		Dades Topogràfiques					
				Cotes Superiors		19			
				Cotes Inferiors		17'60			

Definició UE		Textura		Composició		Sector		102	
Estrat				Geològica				Foto. Plan.	
		Color		Orgànica		Zona			
				Artificial		ceràmica			
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació			
Cobreix a 103,104		Cobert per 101		Interpretació					
Farceix a		Farcit per		Anivellacions					
Talla a		Tallat per		Observacions					
Es recolza en		Se li recolza		Gran paquet format per 3 estrats: el primer de turturà amb una potència de 0'70 m de potència cobrint unes argiles marró fosc de 0'90 de potència amb algun fragment de ceràmica vidriada marró. Per últim i de 0'35 m de potència					
Es lliura		Se li lliura		Dades Topogràfiques					
				Cotes Superiors		17'60			
				Cotes Inferiors		15'66			

Definició UE		Textura		Composició		Sector		103	
Estrat		Sorrenca		Geològica				Foto. Plan.	
		Color		Orgànica		Zona			
		Marró-gris		Artificial		ceràmica, material constructiu			
Relacions Físiques		Igual a		Datació		Criteri datació			
Cobreix a 104		Cobert per 102		Interpretació					
Farceix a		Farcit per							
Talla a		Tallat per		Observacions					
Es recolza en		Se li recolza		Estrat documentat en la cantonada NO de la rasa, amb terres marró-gris amb acumulació de maons cremats i algun fragment de ceràmica vidriada. Amb les dimensions de la rasa es fa impossible una interpretació acurada.					
Es lliura		Se li lliura		Dades Topogràfiques					
				Cotes Superiors		15'66			
				Cotes Inferiors		15'30			

INVENTARI FOTOGRÀFIC

1. Vista N-S de la finca nro. 24, amb la rasa a l'esquerra de la imatge
2. Vista S-N de la rasa amb diferents serveis per sota l'actual vorera
3. Vista S-N de la rasa amb diferents serveis en la paret N
4. Vista zenital de la rasa amb l'estratigrafia de la paret oest
5. Vista zenital de la rasa als 3'80 m amb terres molt humides

Num.	Sector	UE
1		Vista N-S de la finca número 24 del carrer Pelai, amb la rasa a l'esquerra de la imatge
2		Vista S-N de la rasa amb diferents serveis per sota l'actual vorera
3		Vista S-N de la rasa amb diferents serveis en la paret N
4		Vista zenital de la rasa amb l'estratigrafia de la paret oest
5		Vista zenital de la rasa als 3.8 m de potència, amb terres molt humides